ईषत्कुचः-दुष्कुचः-सुकुचः, कुच्यमानः, [1]सङ्कोचः, कुचितुम्, [2]निकुचितिः, [3]कोचनम्-सङ्कोचनम्-कुचनम्, [4]कुचित्वा, सङ्कुच्य, कोचम् २, कुचित्वा २; इति शुद्धाद्धातो रूपाणि। ण्यन्तात्-सन्नन्तात्-यङन्ताच्च पूर्वोक्त [200] कुचधातुवद्रूपाणि ज्ञेयानि।

(203) "कुजु स्तेयकरणे" (I-भ्वादिः-199. सक. सेट्-पर.)

कोजकः-जिका, कोजकः-जिका, [5]चुकुजिषकः-चुकोजिषकः-षिका, चोकुजकः-जिका;

कोजिता-त्री, कोजयिता-त्री, चुकुजिषिता-चुकोजिषिता-त्री, चोकुजिता-त्री;

कोजन्-न्ती, कोजयन्-न्ती, चुकुजिषन्-चुकोजिषन्-न्ती; —

कोजिष्यन्-न्ती-ती, कोजयिष्यन्-न्ती-ती, चुकुजिषिष्यन्-चुकोजिषिष्यन्-न्ती-ती;

— कोजयमानः, कोजयिष्यमाणः, चोकुज्यमानः, चोकुजिष्यमाणः;

कुक्-कुजौ-कुजः; — — —

[6]कुक्तम्-तः, कोजितः-तम्, चुकुजिषितः-चुकोजिषितः, चोकुजितः-तवान्;

---

1. 'निष्ठामामनिट इति वक्तव्यम्' (वा. 7-3-52) इति वचनात्, अस्य निष्ठायां सेट्त्वात् 'चजोः—' (7-3-52) इति कुत्वं न भवति।

2. 'तितुत्रेष्वग्रहादीनामिति वक्तव्यम्' (वा. 7-2-9) इति वचनात्, अस्य ग्रहादित्वात् इड् भवति — इति **प्रक्रियासर्वस्वे**।

3. 'कुच **सङ्कोचने**' इति निर्देशबलात् **कुटादि**त्वेऽपि ल्युटि परं गुणो भवत्येव इति **काश्यपः**। 'सम्' इत्युपसर्गपूर्वकात् **कुच**धातोरेव **कुटादि**त्वेऽपि गुणः, अन्यत्र न—इति **केचित्**। तेषां मते '**कुचनम्**' इत्येव। निरुपसृष्टादपि गुण एव **इत्यन्ये**। तन्मते '**कोचनम्**' इति भवति।

4. 'रलो व्युपधात् हलादेः संश्च' (1-2-26) इति वैकल्पिककित्त्वं बाधित्वा, पूर्वविप्रतिषेधेन '**गाङ्कुटादिभ्यः**—' (1-2-1) इति विहितं नित्यङित्त्वमेव भवति। अत एव, 'अनुदात्तङित आत्मनेपदम्' (1-3-12) इत्यत्र 'उपदेशे' इत्यस्य ङिदंशेऽन्वयस्य सार्थक्यं भवति।

5. 'रलो व्युपधात्—' (1-2-26) इति सनः कित्त्वविकल्पः। तेन रूपद्वयम्।

6. क्त्वायां विकल्पितेट्कत्वात् 'यस्य विभाषा' (7-2-15) इति निष्ठायामनिट्कुत्वम् च।